

A Prelátus levele (2020. február 5.)

Az Opus Dei női ágának 90. évfordulója alkalmából Mons. Fernando Ocáriz arra ösztönöz, hogy legyünk nagyon hálásak ezért a Műnek és az Egyháznak adott ajándékért.

2020.02.05.

Drága gyermekeim, Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Minden év február 14-én a Műben még intenzívebben igyekszünk hálát adni az Úrnak, amikor az 1930-as és

1943-as alapítási évfordulóról megemlékezünk. Ebben az évben különösen is megünnepeljük annak 90. évfordulóját, hogy Szent Josemaría látta, Isten a nőket is hívja az 1928. október 2-án elinduló küldetésre.

A nők életszentségétől nagy mértékben függ a körülöttük lévők életszentsége. Szent Josemaría is mindig ilyen szilárd meggyőződéssel állította: “A nők arra hivatottak, hogy a családba, a társadalomba és az Egyházba hozzák azokat a jellemzőket, amelyek a sajátjuk, és amelyeket kizárólag ők tudnak adni.” (Beszélgetések 87.)

Ha az evangéliumot vesszük, akkor láthatjuk, hogy Jézus “asszonytól született” (Gal 4,4), és ugyanez az asszony, Szűz Mária, a mások szolgálatának vágyától indítatva Fia nyilvános működésének óráját is előrébb hozta (vö. Jn 2,4-5). Jézus

elhagyatottságának órájában
“Jeruzsálem leányai”(Lk 23,28) voltak
azok, akik sírásukkal fejezték ki,
hogy elkísérik őt. Nők álltak a kereszt
tövében, amikor megváltásunk
beteljesedett (vö. Jn 19,25), és egy nő
volt az Úr feltámadásának első
szemtanúja (vö. Jn 20,16), a Jóhíré,
ami később az egész világon
elterjedt.

Nagy örömet jelent látni, a leányaim
küldetésére is gondolva a Műben,
ahogy Isten csodái megvalósulnak a
mások szolgálatában végzett női
életszentség sok-sok gyümölcsén
keresztül.

Mindezért bátorítalak benneteket,
hogy gondolkozzunk el ezen a napon
Szent Josemaría szavain: “*Ut in
gratiarum semper actione maneamus.*
Adjunk folyamatosan hálát
Istenünknek olyan hálaadással,
amely egyben hitünk, reményünk és

szeretetünk megvallása is.” (Levél, 1973. március 28., 20. pont)

Legyen *hálás a hitünk*, hálás a saját keresztény hivatásunk isteniségéért és az ehhez tartozó Istentől ránk bízott apostoli küldetésért, különösen pedig amikor látjuk az Opus Dei női ágának apostolkadását mélységében és kiterjedésében, ahogy lelki és emberi gazdagságukkal párbeszédbe kerülnek a mai kor emberével.

Legyen a *hálánk reményteljes*, hiszen nyugodtan és optimistán tekinthetünk a jövőbe minden nehézség ellenére, mert a korlátaink és hibáink ellenére mindig számíthatunk Isten irántunk való szeretetére. Végül legyen *hálás a szeretetünk*, mert ezen kilencven év apostoli munka során megtapasztaltuk Isten irgalmát.

Arra is buzdítalak benneteket, hogy február 14-e körül személyes módon fejezzük ki a hálánkat Istennek –

például egy zárándoklattel – a
Szűzanya anyai közbenjárását kérve.

Minden szeretetemmél megáldalak
benneteket!

Atyátok,

Róma, 2020. február 5.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-levele-2020-februar-5/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-levele-2020-februar-5/)
(2025.08.15.)